

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 127.

V Ljubljani, v ponedeljek 8. junija 1891.

Letnik XIX.

Katoliški shod v Gradcu.

Govor milostljivega knezoškofa dr. Napotnika.

Ko sem se predvčeraj zvečer povrnil s svojega prvega birmanskega potovanja, našel sem mej drugimi pismi tudi ljubeznivo pismo neumorno delujočega načelnika pripravljalnega odbora za drugi štajerski katoliški shod, velečast. gosp. prelata Alojzija Karlona, v katerem me prosi, da bi pri prvem zborovanju z nekaterimi besedami pozdravil udeležnike iz obeh škofij naše dežele.

Z velikim veseljem ustrezem tej želji, slab sicer po svojih močeh, ali podkrepjen po izpodbudljivi jednodušnosti, ki navdaja številne slavnostne goste, kar posebno naglašam že zaradi tega, ker dandanes mnogokje vlada le razpor. Vidim udeležnike iz obeh škofij, ki se v srečo obetajoči složnosti potegujejo za najsvetejša blagra, v blagodejni jednodušnosti drže Boga in cerkve, cesarja in države.

Zatorej kličem v svojem imenu in v imenu Nj. ekselencije milostljivega knezoškofa graškega vsem, ki ste se zbrali v Kristusovi ljubezni, najsrčneje: „Dobro došli!“

Mili mi udeležniki! Odkod je ta našemu duhu in srcu tako dobrodejna jedinstvo, ko ste vendar različnega rodu in jezika, različnih šeg in navad? Ona izvira jedino iz jedinstva in enakosti katoliških načel, katera imajo tajnostno in nepremagljivo moč, da tajno združujejo one, ki jih brezpogojno priznavajo. Da, kjer si vzvišeni sestrice, katoliška vera in krščanska ljubezen, podajate roki, pridružijo se jima tudi ljubezen. In ljubezen, ta element krščanskega življenja, ki oživlja krščansko življenje, ki vzdržuje krščansko družbo, časa ne premore ljubezen?

Slavljeni apostol narodov, sv. Pavel, je v klasičnem trinajstem poglavju svojega prekrasnega prvega pisma do Korinčanov pel ljubezni hvalospev tako veličastno in resnično, kakor še nikdo.

„Ko bi govoril jezike človeške in angeljske, pa bi ljubezni ne imel, bil bi doneč bron ali pa zvoneč zvon. In ko bi imel dar prerokovanja, in bi vedel

vse skrivnosti ter imel vse znanje in imel tako silno vero, da bi gore prestavljal: da ljubezni nimam, nič nisem. Ko bi vse svoje premoženje dal ubogim, in bi dal svoje telo najhujšim bolečinam, pa bi ljubezni ne imel, vse bi mi nič ne pomagalo.

Ljubezen je potrpežljiva, je krotka, dobrotljiva, ljubezen ni zavirljiva, ne ravna napačno, ne postopa prešerno, se ne napihuje, ni častilakomna in ne išče svojega dobička, se ne dá razdražiti, ne misli hudega, ne veseli se krivice, veseli se pa pravice; vse pretrpi, vse veruje, vse upa, vse prenese.

Ljubezen nikoli ne mine. Prorokovanja zginejo. Jeziki jenjajo. Učenost preide... Ostanejo pa vera, upanje, ljubezen: te tri božje kreposti. Največja mej njimi pa je ljubezen.“

Kaj čuda, prečastna skupščina, da se vsi udeležniki katoliškega shoda, dasi dejanski različni po jeziku, tako popolno in lepo razumejo. (Dobro.) Vsi govoré eden materni jezik, ki so se ga učili od srčno ljubljene matere cerkve — duha in srce jednako ganoč jezik zlatopristne krščanske ljubezni. (Odobravanje.)

Zares, mnogi udeležniki drugega štajarskega katoliškega shoda so jedini, ker so zvesto ubogljivi otroci svete katoliške cerkve, ki je idejal jedinstva gledé na svojega božjega Ustanovitelja, na svoj nebeški nauk, na svoje milosti in gledé na svojega nezmotljivega poglavarja. Katoliška cerkev je košato drevo, pod katerim lahko ljudje vseh jezikov, dežel veseli in zadovoljni počivajo drug poleg drugega. Le na tej trdni podlagi in stebru resnice se morejo sporazumeti narodi in rodovi starodavne habsburške države. (Živahno odobravanje.)

Ker so po božji previdnosti na zemlji različni narodi po jeziku, navadah in šegah, od katerih slednji sme zahtevati, da se varujejo in spoštujejo posebnosti njegove in se mu to varstvo brez nasilstva tudi odrekati ne more, je torej vsacega plemenitega prijatelja človeštva sveta dolžnost, da skuša ublažiti nasprotja mej temi raznimi narodi in rodovi in jih polagoma odpraviti; nikakor pa ne sme delati na to, da se ta nasprotja oštré in množé. (Dobro! Dobro!)

z vsemi razmerami svetnikovega življenja. Glavne poteze iz njegovega dejanja in nehanja so jim namreč že takó znane, ker se vsako leto ob tej ali oni priliki v hiši pojasnijo. — Dne 31. maja se je pričela v zavodu šestnedeljska pobožnost k sv. Alojziju, katere se udeležujejo brezizjemno vsi gojenci; — dne 13. junija pa se jame v isti namen proslave uzornega svetnika opravljati devetdnevica.

Še drugačna proslava sv. Alojzija pa bodi v Alojzijevisču na dan 11. junija t. l. (natančneje se še objavi) nameravana slavnostna beseda. Ob tej priliki se bodo pele v čast sv. Alojziju razne pesmi o njem, kazale žive podobe iz njegovega življenja ter predstavljala prosto preložena in za hišne razmere primerno prirojena „Calderonova drama „El principe constante — Stanovitni kraljevič.“ Gotovo je osobito za č. goste, kateri počasté veselico s svojo navzočnostjo, primerno, ako podamo v svrhu boljšega razumevanja na tem mestu kratko vsebino te igre.

Don Fernando, glavni junak in brat mu, Enrique, kraljeviča portugalska, oba brata tedaj vladajočega kralja Edvarda, bojujeta se nasproti Tängeru, katero mesto brani kralj feški (Fez), oziroma njegov

Modri učitelj narodov Pavel ljubil je goreče svoj narod, zanj je želel biti celó iztiran iz domovine, da bi ga le pridobil Kristusu Križanemu; vendar je ljubil in v krščanstvo spreobračali Grke, Rimljane, Ilirce, katere imajo nekateri za Slovane, poštene Galačane, katere zgodovinarji prištevajo Germanom, ker so po izpovedbi Stridonea Hijeronima, kateri je mnogo potoval in je sam govoril z njimi, poleg grščine govorili tudi jezik prvotnih prebivalcev okrog Speiera. Tako je ljubil sv. Pavel v Kristusu vse narode in mej njimi ni poznal in ni hotel poznati nobene druge politike, kakor politiko evangelija Kristusa Križanega. In odtod njegovo narode osrečujoče in pomirjujoče delovanje.

Že večkrat sem mislil, kaj bi storil mili Izveščar pri dandanašnjih burnih valovih narodnega razpora? Prav gotovo bi prav mirno hodil po razburjenem narodnem morju in bi zaukazoval s svojo božjo mogočnostjo, da naj mirujejo. (Dobro!)

Sirok je bil propad mej Samaritanci in židi, pa Kristus, vladar miru, ga je premostil, proglasivši načelo požrtvovalne ljubezni do bližnjega. Veliko je bilo sovraštvo židov do paganov, ali Kristus, najljubeznivejši prijatelj človeštva, je je potolažil, proslavljajoč zaupanja polno vero paganke, kananejske žene, in z glasnim občudovanjem ponižno vero rimskega stotnika.

Tako je ravnal največji učitelj resnice, božji Ustanovitelj katoliške cerkve, kraljstva božjega na zemlji, katero blagodejno združuje z nežno vezjo ljubezni do bližnjega vse narode in rodove. Trdno se držimo tega kraljstva božjega, katero sedaj vlada in modro vodi papež Leon XIII., najduhovitejši mož sedanjega časa. (Dobro!)

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. junija.

Notranje dežele.

Državni zbor. Budgetni odsek bode jutri rešil ves budget. Danes ali pa jutri je na vrsti dispozijski zaklad, pri katerem bode grof Taaffe, kakor

LISTEK.

Praznovanje tristoletnice smrti sv. Alojzija v ljubljanskem Alojzijevisču — don Pedro Calderona della Barca, igra „Stanovitni kraljevič“.

Vesoljni katoliški svet se giblje, da proslavi vredno tristoletni spomin smrti angeljskega mladenciča sv. Alojzija. Tudi v nas Slovencih so se storili že nekateri koraki v proslavo toli neobičnega slavlja. Najbližja prihodnost pa bode brez dvojbe še jasneje pokazala živo versko čutilo našega naroda. Da pri tem v prvi vrsti ne bodo smeli zaostati zavodi, odgojujoči mladino — jasno je.

Ljubljansko Alojzijevisče, na čegar pročelju se blesti visokega slavljenca ime, ukrepa kar najskrbneje, da praznuje svečano ta spomin svojega uzornika in zaščitnika. Omenjujoč, kar se je odločilo v hiši gledé cerkvenega duhá, povemo: da se je že dlje časa sém bralo vsak večer po večerji iz obširnega o. Meschlerjevega životopisa o sv. Alojziju, naj se tako vsak gojenec popolnoma seznani

vojskovodja Muley. Smoter vojski je razširjanje krščanstva med Arabci. Prvi dan je Portugalcem sreča mila. Don Fernando premaga Muley-a in ujame njega samega. Na izpoved o njegovem življenju pa ga, spoznavši blago mu čutilo, oprosti. A drugi dan se razvname boj z nova, in s pomočjo Tarudanteja, maroškega kralja, premagajo Mavri Portugalce in ujamejo oba kraljeviča. Sklenil naj bi se mir. Pogoji miru in osvoboditvi kraljevih jetnikov pa je predaja že krščanskega mesta Cente feškemu kralju. Don Enrique se odpusti, da biti na Portugalsko pogajati se v tem smislu; don Fernando ostane v Fez-u tál. Prvi se vrne z žalostnim poročilom, da je, čuvši vest o nesrečni bitvi, umrl brat-vladar, Edvard; njegov naslednik, don Alfonso, pa da prepusti Cento za Fernandovo rešitev. Temu se odločno vzproti jetnik sam ter postane raje sužnik, nego li da izroči katoliško mesto Mahomedancu. — Mnogo trpi odslej „stanovitni kraljevič“, spričujoč svojo vero. Muley-u, ki ga hoče iz hvaležnosti za prostost, katero mu je nedavno podaril Fernando, rešiti — prečrta kralj smeli račun. Takó trpita oba: oni duševno, kraljevič duševno in telesno. Enrique se podá v drugo na Portugalsko oznanit kralju don Fernandovo trdno vero in odločno njegovo požrtvo-

se pričakuje, dal razna politična pojasnila. Potem mora budgetni odsek rešiti še finančni zakon in pa zakon o podpori Lloyd, zato se v plenumu budgetna debata ne bode začela pred 15. ali 16. dnem t. m. Kdaj bode konec budgetni debati, se danes še ne more vedeti, vsekakor bode zbor zboroval še precej časa v juliju. Dne 24. julija odide baje predsednik dr. Smolka v toplice v Gastein. Do tedaj bode generalna debata končana in najbrž tudi že dovoljen dispoziციjski zaklad. Vso specialno debato bode pa vodil prvi podpredsednik baron Chlumsky, ker je drugi podpredsednik dr. pl. Kathrein glavni poročevalec o budgetu.

Rusinska radikalna stranka ima dne 29. t. m. velik shod v Levovu. Več govornikov bode hudo kritikovalo delovanje mladorusinskih poslancev v državnem zboru in pa politiko Starorusinov. Na politiko ta shod ne bode imel nobenega vpliva, ker radikalna stranka še nima dosti privrženecv mej Rusini, kar se je pokazalo pri državnozbornih volitvah, ko je njen jedini kandidat Danjelović dobil le neznatno število glasov. Program te stranke je preveč zmeden, da bi se mogel narod ogreti zanj.

Reforma uprave na Ogerskem. Debata o reformi uprave na Ogerskem bode pač precej dolgo trpela. Skrajna levica je baje sklenila, da bode v vsakem paragrafu predlagala dva ali tri dostavke ali premembe, da se bode potem moralo o vsakem takem predlogu posebej, seveda po imenih, glasovati. Ker ima ves zakon 260 paragrafov in bode pri nekaterih paragrafi govoreli po več govornikov, ne bode čudno, če se bode razprava cele mesece vlekla. Le to utegne nekoliko razprave skrajšati, da se bodo tudi skrajni levčarji ob hudi poletni vročini naveličali zborovanja.

Vnanje države.

Rusija. Sedanja ruska vlada si jako prizadeva, da bi popravoslavila kolikor je moč katolikov. Posebno so zjedinjene Grke z vsemi mogočimi sredstvi silili v pravoslavje. Tudi pravoslavna duhovščina bila je v tem oziru jako delavna. Posebno se je odlikoval v tem oziru pravoslavni varšavski arhiepiskop, katerega je car sedaj za te zasluge odlikoval z redom sv. Vladimira I. vrste, poleg tega pa mu še pisal lastnoročno pismo, v katerem je naglašal odlikovančeve zasluge. To odlikovanje bode gotovo tudi drugo pravoslavno duhovščino in uradnike spodbudilo, da bodo tem energičneje delali za pravoslavje. Katoliki v Rusiji nima jo nič drugega pričakovati.

Pomnoženje vojske v Nemčiji. Ne mine skoro leto, da bi v Nemčiji vojske ne pomnožili. Letos mislijo pomnožiti zopet topništvo. Liberalni listi pravijo, da nimajo ničesar proti pomnožitvi topništva, ali vendar se to ne sme drugače dovoliti, da se aktivna vojna služba skrajša na dve leti. Pričakovati je torej, da bodo liberalci v zbornici predlagali skrajšanje vojne službe in se o tem utegne uneti burna razprava. Stvar je zares že pomisleka vredna. Leto za letom se pomnožuje vojska, narodno gospodarstvo pa vedno bolj propada. Najžalostnejše je pa, ko še nikdo ne more povedati, kdaj bode konec ponavljajočim se pomnoževanjem vojske.

Nemška kolonijalna politika v Afriki nema sreče. Guverner v Kamerunu je bil nedavno zbral ekspedicijo, da ž njo kaznuje nekatere uporne rodove. Večina ekspedicije bili so Nemci. Domačini so pa v raznih bojih skoro vso to ekspedicijo uničili, posebno Nemci so skoro vsi pali. Sedaj je odšla nemška vojna ladija po novih vojakov na jug, katerih pa najbrž dosti boljše osoda ne čaka. Vse torej kaže, da Nemci od svojih posestev v Zapadni Afriki še dolgo ne bodo imeli nobenih dohodkov. Nemci se na kolonijalno politiko ne razumijo tako, kakor Angleži in Francozi.

Bratiano. Vsakdo se spominja, da so hoteli bivšega rumunskega ministerskega predsednika to-

valnost za svetli uzor. Alfonso stavi kralju drugačnih ponudb. Ko pa ne pomagajo nič vsa pogajanja gledé odkupnine v zlatu, vzdigne se don Alfonso in hiti z vojsko rešit brata. Pride in napové Arabcem vojsko. Toda prepozno! Don Fernando podleže baš malo poprej mukam in bolečinam, katere je pretrpel kot sužnik. V boju pomaga Fernando bratu kot duh, da zmaga. Toda Alfonso ne pozna prikazni in méni, da brat Fernando še živi. Zató zahteva po zmagi njega oprostitev, ponudivši kralju feškemu v zameno plemenita jetnika tega boja: Muley-a in Tarudanteja. Kralj pové potr, da je Fernando — mrtev. Tedaj pa reši Alfonso saj truplo njegovo, katero vzamejo Portugalci s seboj, časteč takó spomin „stanovitnega kraljeviča.“

Te dogodke primeroma predočuje igra v obliki, v kakoršni se bode predstavljala v Alojzijevišču. Da je, bodisi prikrojena takó ali takó, kar najprimernejša za to slavnost, ker je nje junak pravi drugi Alojzij, igra sama pa veličastna apoteoza krščanstva, tega se prepričajo naši bralec, ako jim podamo v naslednjem še nekoliko pristno zgodovinskih podatkov iz življenja „stanovitnega kraljeviča“ — don Fernanda.

Sin portugalskega kralja Ivana I. in pobožne

žiti, ker je za svoje vlade brezvestno tratil vladne denarje. Stvar se je že razpravljala v zbornici. Sedaj, ko je pa umrl, se je osnoval odbor 100 članov, da mu postavijo v Bukareštu spomenik. Odbor v oklicu naglašá čisto domoljubje pokojnikovo.

Portugalsko. Na Portugalskem zapri so več republikancev in anarhistov, ker so menda pripravljali ustajo. Nekateri republikanski listi pa že pišejo proti pogodbi z Anglijo, da bi nahujskali narod proti vladi. Jeden list je že morala vlada zaradi tega konfiskovati. Če je verjeti vestim iz Lizabone, se narod dosti ne briga za hujskanje republikanskih glasil. Vedeti je pa seveda treba, da vlada strogo pazi, da zanj neugodna poročila ne pridejo mej svet. Najbolj baje še to odvrča narod, da ne proglasi republike, ker se boji, da bi potem dežela ne zgubila samostojnosti. Španjci bi potem kmalu si pridružili Portugalsko. Od Španjcev pa večina Portugalcev prav ne mara biti odvisna. Nekoliko jih je pa seveda tudi, ki bi radi skupno ibersko republiko.

Parnell. O Parnellu pripovedujejo se razne nelepe reči. Mej drugim je baje poneveril mnogo strankinega denarja. Parnellu je bilo to lahko, ker je dolgo sam gospodaril z vsem premoženjem narodne lige. Natančno se stvar tudi izvedeti ne more, ker iz političnih ozirov se delovanje narodne lige svetu razkriti ne sme.

Chile. Chilska kongresna stranka, to je, puntarska, je dala po svoji agenturi v Parizu razposlati okrožnice evropskim državam, v kateri zahteva, da jo priznajo za vojujočo se stranko in jo več ne smatrajo za puntarsko. V tej okrožnici je razloženo nezakonito postopanje predsednika, kateri hrepeni po diktaturi. Okrožnici je pridejan dekret, s katerim se je kongresna stranka osnovala kakor vlada. Ta korak vstajnikov dokazuje, da dobivajo nov pogum. Evropske vlasti se za to okrožnico seveda ne bodo dosti zmenile, temveč bodo še čakale daljši razvoj stvari. — Chilska vlada je pa baje že v velikih finančnih zadregah, ker so najboljši kraji dežele v puntarskih rokah. Republika Bolivija bode se pa najbrž v chilske razmere kmalu vmešala, ker je predsednik odpoklical poslanika poverjenega pri bolivijski vladi.

Izvirni dopisi.

Iz Wörishofena na Bavarskem, 5. junija. Po vsi Evropi in dalje je zaslovela ne ravno velika vas Wörishofen, kjer se znani župnik Kneipp žrtvuje čez leto in dan, od jutra do mraka za bližnjega telesno zdravje. Človek, bodisi katolik ali protestant, anglečan ali mohamedanec, občuduje neutrudljivo delavnost sivolasega 70letnega moža, čvrstega na duhu in telesu, ki hoče zadnja leta svojega življenja, katero naj mu Bog podaljša do skrajnih mëj, darovati v blagor bolehavega človeštva. Zanimivo je videti, kedar častitljivi mož stopi na priprosti oder ter mnogobrojnim bolnikom razlaga zdravilno moč vode in raznovrstnih rastlin, katere navadno kot plevel teptamo z nogami. Vsak dan ob lepem vremenu predava ob 4. uri popoldne po celo uro jasno in tako prepričevalno, da mu mora vsakdo pritrditi ter se čuditi njegovi vsestranski izkušnosti; ob jednom pa soli govore svoje z dovtipi in nedolžnimi šalami, ki razvedré najbednejšega bolnika. Ker bode „Slovenčevim“ čitateljem gotovo všeč, priobčil bodem pozneje več predavanj, katera sem si v glavnih obrisih zabeležil. O Seb. Kneippa zdravilni metodi le toliko danes, da on ne posluša zgodovine bolezni, temveč vpraša, kaj in kje člo-

Filipe, iz rodbine Lančester, rodil se je l. 1402. v Santaremu. Že dečka so ga občudovali zbog njegove nedolžnosti in krotkosti. Bil je don Fernando zares pravi Alojzij na portugalskem dvoru. Od svojega 14. leta opravljal je vsak dan „jutranjice“, vstajal o polnoči in molil, postil se pred vsakim večjim praznikom, podpiral reveže in sirote, samostane in cerkve ter bil vpisan v vse bratovščine v kraljevini; takó da ga je hotel papež Evgen, čuvši o njegovej pobožnosti, povzdigniti za kardinala. Toda pobožni don Fernando je odklonil to čast, vsprejel pa naslov „načelnik Aviškega reda“. Takó je živel na dvoru brata-vladarja do svoje starosti 34. leta. Tedaj pa se je porodila v njem ideja, da naj razširja z vojskami krščanstvo. Z dovoljenjem kralja Edvarda je pričel uteleševati svojo misel v podjetjih, kakoršnih jedno nam je predočil Calderon v opisani svoji drami. Seveda je véliki pesnik po potrebi tu pa tam nekoliko krenil s strogo zgodovinske poti. Vendar je po mnenju ocenjevalcev tega slavnega dela njegov junak ves zgodovinski don Fernando.

Na tak popisani način torej upa Alojzijevišče, da proslavi dostojno svojega zavetnika v dneh občega oduševljenja po katoliškem svetu. — Želimo najboljšega uspeha!

veka boli. On se ne dotakne z „liji“ vode bolnega uda na telesu, ampak skuša z mrzlo vodo zdravo kri vpeljati v otrple in bolne ude, da kroži zopet redno in pravilno po vsem telesu. Vsled tega narekuje bolnikom raznovrstne „lije“ (Güsse). Moderni zdravniki pa v prvi vrsti skrbé, da spoznajo bolezen, zdravilo jim je druga skrb. To potrjujejo mnogi zdravniki, ki se hodijo učít Kneippove metode. Pač pa Kneipp zahteva, da vsacega bolnika, ki boleha v notranjih delih telesa, preišče staln tukajšnji zdravnik dr. Bergmann.

Moj namen ni, da opišem način zdravljenja — o tem pozneje —; hočem le znancem na mnoga vprašanja, ki so mi došla, ob kratkem opisati tukajšnje razmere. Tu so vsakovrstni bolniki, slepi, gluhi, mutasti, kruljevi, nervozni, od vseh vetrov sveta. Vsak dan jih pride do 50; drugi zopet odhajajo. Tako je vedno preseljevanje. Povprek ostajajo po 4 tedne, mnogi tudi dalje. Kdor hoče n. pr. s Kranjskega v Wörishofen, stopi naj k načelniku najbližje železnične postaje in tam naznani glavne postaje. N. pr. iz Ljubljane: Ljubljana, Trebiž (kjer se presede v drug vlak), Franzensfeste, Inomost, Kufstein, Rosenheim, Monakovo, Buchloe; na tej postaji se presede v vlak, ki vozi do Memmingena. Od Buchloe dalje proti zapadu je prva postaja Türkheim, tu se izstopi. Kdor ima okrožni vozni list (Rundreisekarte), naj tukaj dá postaje načelniku potrditi, kdaj je izstopil. V Türkheimu čakajo vedno omnibusi in več izvoščkov, ki Te za jedno marko (58 kr.) pelja uro daleč proti jugu v Wörishofen.

Vsakemu svetujem, naj si omisli okrožni vozni list, da se n. pr. vrne nazaj skozi Rosenheim, Solnograd, Bischofshofen, Radstadt, Steinach, Selzthal, Leoben, Gradec, Maribor, Pragarsko itd. Ali če ustrpi par forintov več, vozi naj se: Ljubljana, Trebiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Feldkirch, Bregenc, Lindav, Kempten, Memmingen, Türkheim, in nazaj skozi Monakovo. Krasna je vožnja sedaj ravno od Inomosta do Bregence po arlski železnici. Nihče se ne bode kesal, ko bode užival čisti gorski zrak snegom pokritih planin.

Ko prideš v Türkheim, bodi Ti prva skrb, da dobiš stanovanje. Za to je sedaj trda, in mnogi bolniki morajo iskati stanovanja v bližnjih vaseh, kar je ob deževnem vremenu posebno neprijetno. Ko si dobil stanovanje, oglasi se v hiši št. 33, kjer tajnik Kneippovega društva zapisuje došle tujce, kakor zahteva politična oblast. Tu dobiš malo knjižico, plačaš jedno marko, greš k zdravniku, da mu poveš svojo bolezen. Zdravnik zapiše bolezen v knjižico, s katero se zjutraj od 8. do 10. ali 11. ure dopoldne prijaviš župniku Kneippu v pritličju njegovega stanovanja, popoldne pa od 1. do 3. ure v bližnjem samostanu. Podvizaj se, da si med prvimi, ker stoji navadno do 100 bolnikov pred durmi. Večkrat se pripravajo med sabo, kateri pride prvi na vrsto. Tu župnik narekuje razne lije z vodo. Duhovniki imajo posebno kopališče na samostanskem vrtu, neduhovniki pa na štirih prostorih v vasi sami. V samostanu se plača strežaju, ki poliva z vodo po 50 pfenigov na teden, v ostalih kopališčih pa od vsacega lija nekoliko pfenigov. Marsikdo sprva težko prenese mrzlo vodo, obupa, ter odide. A drugič, tretjič je boljše, s časom se človek privadi in ne čuti mrzlobe.

Duhovniki imajo skupaj hrano v samostanu po 1 marko in 50 pfenigov na dan, to je okroglih 87 kr. avstrijskega denarja. Neduhovniki dobivajo hrano v raznih gostilnah. Če nesi posebno ješč, ne ljubiš preveč vina in tobaka, zadostuje ti na dan za hrano in stanovanje 2 gld. 50 kr. Tudi z dvema gold. se preskrbi.

Okolica je čedna, v obližju so sami smrekovi gozdi, družega drevja je malo.

Dežuje pogostoma, če je dva dni lepo, gotovo je tri dni grdo vreme, kajti kraj leži že precej visoko nad morjem. Kdor torej išče kratkega časa, zabave itd., tega tukaj ne najde. Vse je — da rabim tujo besedo — primitivno, kar marsikomu ne ugaja. Sicer pa ljudje tukaj ne iščejo razvedrila, temveč zdravja. Res je, da vsakdo ne ozdravi. A Kneipp ne zna čudežev delati, kajti mnogo jih pride, ki imajo že od rojstva telesne napake; naravno torej, da mnogi odidejo, kakor so prišli. A istina je zopet, da ozdravijo mnogi, čez katere so zdravniki že naredili križ. Videl sem Poljaka, ki je bil slep že nekaj let, prišel je semkaj meseca januarja, in danes vidi bolje od mene. Pred tednom so prinesli v kopališče nekega moža tam od francoske meje, ni

mogel stopiti na noge vsled prehlajenja; danes hodi polagoma brez palice itd.

Da špekulantje kujejo denar, to je jasno in naravno. Na vseh vogalih so prodajalnice, kjer Ti ponujajo raznovrstno blago. Tudi stanovanja so se sprva dobivala mnogo ceneje. Zdravniki, ki so se učili od Kneippa, zdravijo sedaj že na mnogih krajih, tudi v okolici, kjer se je pričelo že velikomestno življenje. Tako n. pr. je v dve slabi uri oddaljenem mesteci Mindelheimu prav lično napravljeno kopališče. Kdor ima mnogo drobiža, lahko tam stanuje in prihaja z omnibusom le vsak teden enkrat v Würshofen, kjer mu Kneipp narekuje nove lije.

Podjetniki zidajo nova poslopja za stanovanja; naštel sem 10 novih, še ne dodelanih hiš, ki pa bodo v kratkih tednih prirejene za stanovanja. Kakor čitateljem že znano, zida tudi Kneipp veliko hišo za duhovnike; v nji jih že stanuje nad deset. Do konca junija utegne biti gotova; stanovanj bode v nji najmanj 50. Toliko na razna vprašanja.

Kdor torej misli semkaj potovati, preskrbi naj si okrožni vozni list, ker izstopi lahko na vsaki večji postaji in ni treba čakati, kdaj denarničar odpre urad in oddaje vozne listke. Dalje si je treba izmenjati avstrijskega denarja za nemški, kolikor ga primeroma kdo hoče potrositi.

Pred dvema dnevoma je prišel semkaj znani trapistovski opat Franc iz Marian-Hilla v južni Afriki; včeraj je javno predaval o „socijalni bolezni“, kar pa se mu ni prav posrečilo. Med znamenitejšimi tujci je namestni škof iz Kaloče na Ogerskem.

Iz Domžal, 8. junija. Čednikov Korel v zadnjem dopisu v „Sl. Narodu“ iz Domžal pravi, da je Logarjev Francelj duševno revše, ki ima samo slamo v glavi in da je preveč okoren in neukreten, da bi mogel kaj v „cajtenge“ pisati. O, Korel, kedo se Ti ne bo smejal, ki Te pozna? Ali si bil mar Ti v visokih šolah? Vsaj še prve šole nisi od znotraj videl. V Kamniku si nekaj časa postopal, potlej si jo pa primahal domu. Ali mar res misliš, da Ti mi verjamemo, da sam dopise kuješ? Ti se samo podpišeš prav grdo, pa je Tvoj dopis, k večjemu če dopis še prepišeš; pa gotovo potrebuješ za to celi teden; pa vsaj imaš čas. Najprej praviš, da ima Logarjev Francelj samo slamo v glavi. Ko bi pač Ti tako malo slame imel v glavi, kakor jo ima Logarjev Francelj, bi bil drug mož, kakor si. Med Logarjevim Franceljem in med Teboj, Korel je velik razloček. Logarjev Francelj ni samo kmet, slamnikar in občinski odbornik, ampak tudi ljubljeneec naše občine. Kdo si pa Ti?

Kar smo trdili o revolverjih, potrdimo, da to ni neotesana psotka, ampak čista resnica. Ako ne verjameš tega, poprašaj Judežvega Francelja iz Doba, poznaš ga tudi pod imenom „poljubek“. Povemo pa še to, da zadnjega dopisa v Slovencu ni pisal g. poštar. Potrdimo tudi, da g. poštar pri možéh, kakor so: Čednikov Korel in ptujci, natakara Jaka, malarček Judežev Francelj in dacar Dežman, še ni nikdar pomoči prosil, ker te duševne revce pri soseski nimajo nobene besede in Bog varuj, da bi jo kedaj imeli. Na koncu dopisa govoriš nekaj o poštarjevem dolgu in se bahaš, da Ti nimaš nič dolga. Na kaj bi pa ti mogel dolg narediti, ker nič nimaš? Pač si že poskusil na kredit kaj dobiti, pa Ti je vselej spodletelo. Poskusil si to na Nemškem; pa sam Bog vé, kako da Te tudi tamkaj poznajo. Prišlo je vprašanje na nekega slamnikarja, kakšen mož da si. Pa ne zameri, da Te je slamnikar tako popisal, kakor je res in zato iz one moke ni bilo nič kruha.

Zato, dragi Korel, poslušaj svojega starega znanca in vbogaj ga. Jaz Ti najprej svetujem, da pusti „cajtenge“, ker umazal se bodeš vsikdar in nikar prepira ne delaj v soseski. Ti nisi vstvarjen za v „cajtenge“ pisati; zato pustiva ta „kšeft“. To svetujem Tvojim prijateljem, kjerkoli bodo hodili po svetu. Odložite pero, ker ga tako neznansko okorno in neukretno držite v rokah in poprimite se dela, da bomo vsi pošteno živeli in da soseska ne bo v skrbéh, kedo vas bo preživel.

Iz Prage, dne 1. junija. (Na dveh klopeh. — Z naše izložbe. — O vsesokolskem shodu. — Svatobor. — Kaldejski mnihi iz Male Azije.) Mladočeški politiki naučili so se postopati po svetem evangeliu, ki ga zajemljejo iz mladočeškega glasila („Nar. Listy“), ter delajo politiko brez vseh načel in ne ozirajo se na zdrav razum, katerega je treba vsakemu, ki hoče javno delovati. Vselej delajo samo to, o čemur si domnevajo, da to dela efekt, da to „vleče“, in da more nekaj časa

prospevati — mladočeški stranki. Takó je občinstvo svoje vzgojil organ mladočeški, tako postopa i dandanašnji, in zvesti učenci njegovi mislijo, da je v istini možno in pravno dovoljeno v javnem življenju, v postavodajnih zborih gaziti iz jedne skrajnosti v drugo, zatajevati svojo minolost, danes se držati načela, jutri se pa zopet potezati za koristolvje, danes deklamovati o liberalizmu, ki pobija vsacega, kedor mu je na poti, a jutri se pa zopet družiti z nasprotniki liberalizma. Tak značaj mladočeške opozicije opisal je vrlo dobro minole dni v Kolinu g. prof. Bráf. Opisal je na shodu mladočeške matadorje, kako obračajo plašč po vetru in po okoliščinah, kako bi se radi z vsakim pogajali in sklepali zveze za vsakim kotom. Oboje pa hkrati ne gré, kajti vže tiče v državnem zboru med — dvema stoloma, in to je za stranko zelo kvarljivo!

Človek se mora kar čuditi, kako naši dražestni, nasadi, palače in omiljene promenade izložbe naše postajajo od dne do dne mikavneje in vabljujeje, ljubo središče, kamor je praško občinstvo prelozilo svoja korza, dnevna šetališča, zabave, sestanke in izlete. Vse potuje po jedini poti — k veličajnemu mestu v zelenih, gozdnatih straneh „kraljevega zverinjaka“, kjer stoluje vsa krasota, svežost, veselje in razkošje.

Šestnajst dni je minolo od otvorjenja izložbe, in lahko rečem, da izložba naša proslavlja sijajno zmago, in češko delo, češki veleum se splošno priznava in ocenja. To najbolj dokazuje ogromno obiskovanje dan za dnevom v naši izložbi. Tisoč in tisoč ljudi prihaja iz vseh možnih končin, da si ogledajo izložbo, koja povsem nadkriljuje vsa slična podjetja, in se o nji čuje samo jeden glas, da je to prava pariška izložba, seveda v manjših razmerah. Od 16. maja pa do današnjega dne obiskalo je izložbo 230.000 plačujočih oseb.

Mej obiskovalci bilo je mnogo inozemcev, zlasti Poljakov, Jugoslovanov, Francozov in Špancev. Vzlasti francoski dijaki so bili na kolodvoru navdušeno vsprejeti, prisotnih je bilo 1000 čeških visokošolcev in povsodi so jim skazovali veliko pozornost. Ko stopijo iz vagonov I. razreda, pozdravljali so je burni klici: „Vive la France!“ (Živela Francoska!) Francozi so pa odzdravljali z: „Na zdar!“ Odposlanstvo francosko vzelo je seboj v svojo domovino najboljše vtise in spomine na zlato Prago. Radi, tega pišejo nemški listi — baje ne pride prihodnji mesec cesar v Prago. Vederemo!

Da pa tudi Nemci mnogoštevilno obiskujejo izložbo, skoro ne treba omenjati, kakor ne dokazovati, da se obnašajo jako provokativno. Čuda ni. Jezé se, da se je izložba posrečila, o koji so bili uverjeni, da brez njih mora vse splavati po vodi. In ker se je vse to podjetje izbornó posrečilo, izživljejo češko občinstvo, da morejo potem igrati razžaljenega in to „razžaljenje“ trobiti po svetu, češ, naj Nemci ne obiskujejo izložbe, kjer se njihovi rojaki „klofutajo“ in se jim brani govoriti nemški. Žal, da se i med češkimi obiskovalci nahajajo gorkokrvni ljudje, ki se jim vsedejo na limanice, drugi dan pa čitamo po nemških listih polno psokv na Čehe in svarilo pred pohajevanjem češke izložbe od nemške strani.

Minole dni obiskal je izložbo tudi nadvojvoda Albreht, in sicer dvakrat; jako se je zánjo zanimal in o posamičnih oddelkih se je izrazil: „Prekrasno! Presenetljivo!“ — Za njegovega bivanja izročile so češke gospe in devoyke akademičnemu društvu „Slavia“ prekrasno in dragoceno zastavo. Te prelepe slavnosti udeležila so se odposlanstva pariškega, hrvatskega in poljskega študentstva. Ta slavnost bila je nekaj obliž namesto prepovedanega shoda slovanskih visokošolcev v Pragi, kajti od te dōbe, ko so češki visokošolci zakrivali razpust bivšega akademičnega društva, vlada kaj pisano gleda češke študente.

Velik vtis učinila je tū vest, da se na jubilejsko izložbo pripravljajo tudi najbližnji, toda še najmanj srečni slovanski sosedje našega naroda: lužiški Srbi. Skromna ta veja nekda velikanse lipe slovanske na obširni zemlji, sedaj ponemčeni, jekleno hrani jezik in prav svoj še za težjih okolnostij, nego mi pred sto leti; narodna zavednost vede lužiške Srbe k živi prijateljski zvezi s češkim narodom. Poljudni češki list „Katholski Posol“, izhajajoč v lužiškem Budišinu (Bautzen), javlja, da se bodo Srbi mnogobrojno udeležili izložbe.

Najsilnejša izpodbuja, koja je vse elektrizovala, je pa radostna vēst, da prihodnji mesec cesar obiše izložbo. Da prihod cesarja in kralja našega pomeni za narod češki nove dni blagra, to so nam porok besede brata njegovega, nadvojvode Ludovika, ki je

izvestno poročal Nj. Veličanstvu o navdušenih izjavah češke hvaležnosti, udanosti in ljubezni do prestola. Povodom cesarjevega bivanja vsplamtela bode zopet jednoč stara Praga v minolem lesku, ko bode stoloval na veličajnih Hradčanih — naš kralj. Vedno zvesta kraljevska Praga v istini zasluži to čast in srečo!

(Konec sledi)

Dnevne novice.

(Katoliški shod v Gradcu in „Slov. Narod“.) Gospodje pri „Narodu“ se izpodtikajo nad tem, ker smo mi pisali, da je katoliška ideja družila na katoliškem shodu dva naroda. Njih glasilo pravi, da sta bili v Gradcu zastopani le dve frakciji. Gospodje naj le pogledajo, koliko tisoč Nemcev in Slovencev je podpisalo oklic za katoliški shod, in naj pomislijo, da so ti torej pooblastili shod, da govori in sklepa v njih imenu, pa bodo pač spoznali, da je shod imel več pravice, sklepati v imenu Slovencev in Nemcev, nego pa „Slovensko društvo“, katerega shoda se je udeležilo jedva pol stotine oseb, ali vendar so se gospodje bahali, kakor da govoré v imenu vsega slovenskega naroda.

(Pomiloščenje.) Glavni vrednik dunajskega „Vaterlanda“, Karol Koller, bil je, kakor znano, lani zaradi nekega članka proti fzm. baronu Seudierju obsojen na osem mesecev ječe, katero je nastopil koncem meseca decembra. Cesar ga je sedaj pomilostil in mu odpustil kaznen, katero bi bil še moral prestati v ječi.

(Odlikovana Slovenca na Dunaju.) Gospoda profesorja dr. Pajk in Jos. Stritar na Dunaju povišana sta v osmi činovni razred. Prvi na Fran-Josipovem gimnaziju, drugi v VIII. dunajskem okraju.

(Odlikovanje.) Slavnoznani konservator prof. Graus v Gradcu, ki si je pridobil mnogo zaslug na polju cerkvene umetnosti, imenovan je za papeževega častnega kamornika.

(Nesreče pri otrocih.) Dveletni sin posestnice Marije Šubelj Podmolnikom padel je v globoko lužo, kjer se živina napaja in čez četrto ure so potegnili že mrtvega iz vode. — V Kočevju je v Rinži dne 2. t. m. vtonel petletni deček Rudolf Verderber.

(Občni zbor posestnikov meščanske vojašnice v Trnovem.) Občni zbor vršil se je včeraj ob 11. uri v mestni dvorani pod predsedništvom ravnatelja tega društva, gosp. J. N. Horak-a. Račun kaže, da so dohodki za leto 1890 znašali 3929 gld. 45 krajcarjev, mej istimi za umestovanje vojakov 1559 gld. 93 kr. in 325 gld. za porabo hišne oprave. Troškov pa je bilo za 51 gld. 90 kr. manj. Posestniki vojašnice so dobili po številu, kolikor imajo zavarovanih vojakov, skupaj 1390 gld. V odbor so bili izvoljeni: Anton Putrih, Josip Lokar, Anton Ravnikar in Fran Hren; za pregledovalca računov: dr. Staré in Karol Špiner. Vojakom v vojašnici nastanjenim dovoli se za dan 15. avgusta 50 gld., društvu sv. Cirila in Metoda 10 gld. in ljubljanskemu gasilnemu društvu 10 gld.

(„Matica Slovenska“) razpošilja vabilo na XXVI. redni veliki zbor, ki se bo vršil v sredo dne 1. julija ob 1/2 5. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razprav: 1. Predsednikov ogovor. 2. Račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dobi od 1. januvarija do 31. decembra 1890. l. 3. Volitev treh računskih presojevalcev. (§ 9. a. dr. pravil.) 4. Pro-račun za l. 1892. 5. Letno poročilo o odborovem delovanju v dobi od 1. junija 1890. do 31. maja 1891. leta. 6. Dopolnilna volitev društvenih odbor-nikov. 7. Posamezni nasveti in predlogi.

(Iz Podsrede) Umrl je pri nas ob 1/2 5. uri v jutro 7. junija č. g. Jožef Pečnik, ter bo v torek ob 9. uri dopoldan na pokopališču v Koprivnici pokopan. Bil je rajni izvrsten duhovnik, služil je za kaplana v Gornjem gradu in v Celju; na neki težavni poti, ko je šel bolnika izprevidet, si je nakopal bolezen, ter šel prerano v grob. Bodi svojim sošolcem in tovarišem v blagi spomin priporočen!

(Iz Vagensperka.) Dne 5. junija došel je v tukajšnji grad Nj. visokost vojvoda Paul Meklen-burški s svojo gospo. Kakor čujemo, ostal bode tukaj dlje časa. — Nova cesta se dobro dela, vendar kmalu pa ne bode še gotova.

(V Komnu na Goriškem) se snuje podružnica sv. Cirila in Metoda; na čelu osnovalnemu odboru je prečast. g. dekan Adolf Harmel; podružnica bode dne 5. julija slovesno otvorjena. V istem kraju snujejo tudi ljudsko posojilnico. Občinski svet v Komnu pa je sklenil soglasno, naj se nemudoma

ukrene vse potrebno, da se nemščina izbrše iz učnega načrta ondotne četverorazrednice ter da se ta dozdej izgubljeni čas s poučevanjem nemščine uporablja za koristnejše predmete.

(Porotno sodišče.) Pri ljubljanskem deželnem in porotnem sodišču pričele so se danes sodnijske obravnave. Obtoženi so: Dne 8. jun. Anton Rozman zaradi poboja in Marija Hinterschweiger zaradi goljufije, dne 9. jun. Avgust Prekuh zaradi tatvine in Franica Ogrin tudi radi tatvine, 10. jun. Jožef Lešnjak zaradi goljufije; 11. jun. Franc Zupan zaradi težke telesne poškodbe in Jakob Hribar zaradi tatvine; 12. jun. Anton Hočevnar zaradi umora in Jožef Snoj zaradi težke telesne poškodbe; 13. jun. Jožet Furlan zaradi poboja in Jožef Vilenbart zaradi posilstva.

(Samomor.) V Konjicah obesil se je v ječi Janez Goričan, ki je bil v preiskavi zaprt.

(Trtno uš) so zasledili tudi v Oševljeku na meji med dornberško in renško občino. Politična gosposka je vse potrebno ukrenila, da se zabrani okužitev; preiskujejo se sosednja zemljišča, da poizvedo, kako daleč se že razteza trtna uš, da bodo mogli predlagati tem primernejša sredstva, da se zatré.

(Štastika srednjih šol.) Naučno ministerstvo izdalo je v zadnjem ukaznem listu od 1. junija štatiistični pregled srednjih šol za šolsko leto 1890/91, po katerem povzamemo sledeče zanimivosti: Gimnazij je v Cislajtaniji 172, med temi 16 nižjih, 9 realnih, 129 višjih, 18 realnih in višjih. Realk je 82, med temi 21 nižjih, 61 višjih. — V držujejo jih: a) država 124 gimnazij, 51 realk, b) dežele 9 gimn., 16 realk, a) mesta 19 gimn., 9 realk, d) škofje 3 gimn., e) redovniki 12 gimn., f) fondi 2 gimn., 1 realko, g) zasebniki 3 gimn., 5 realk. — Po učnem jeziku je: a) nemških 96 gimn., 58 realk, b) čeških 40 gimn., 16 realk, c) poljskih 23 gimn., 4 realke, d) italijanskih 4 gimn., 3 realke, e) rusinske 1 gimn., f) srbsko-hrvaške 3 gimn., 1 realka, g) utrakvističnih (dvojnatih) 5 gimn. Med poslednjimi so dve ljubljanski in novomeška. — Učencev je vseh vkup: gimnazijcev 55.516, realcev 20.129.

(Pri občnem zboru kmetijske družbe v Gorici) je bil soglasno zopet izvoljen grof Franc Coronini.

Telegrami.

Dunaj, 8. junija. Nadvojvoda Franc Ferdinand je že bil včeraj dve uri iz postelje.

Dunaj, 8. junija. V budgetnem odseku je izjavil Heilsberg, da levica v odseku glasuje za dispozicijski zaklad, s čemur se pa še ne zaveže, kako bode glasovala v zbornici. Dr. Herold očita vladi, da prezira najbistvenije točke programa češkega naroda. Če bode to dalje trajalo, se bode težko našla kaka stranka na Češkem, ki bi hotela še dalje sodelovati v državnem zboru. Grof Taaffe naglašja, da se je že precjé doseglo v prestolnem govoru zaželeno premirje mej strankami, da se sporazumejo o rešitvi gospodarskih in budgetarnih nalog. Čarati ne znajo niti vlada, niti stranke. Dispozicijski zaklad je vsprejet. Proti so glasovali samo Mladočehi in nemški nacionanci.

Trst, 7. junija Poveljnik angleške vojne ladije „Scont“ princ Ludovik Battenberg je v spremstvu angleškega konzula obiskal namestnika. Princ je odpotoval v Gradec, da obišče polkovnika grofa Hartenau-a.

Gradec, 7. junija. Grof Hartenau, ki je bil precej nevarno zbolel, je že precej boljši. Zdravniki mislijo, da je odstranjena nevarnost.

Gradec, 8. junija. Zdravje grofa Hartenau-a se trajno boljša in je že vstal iz postelje.

Praga, 7. junija. Na ponedeljek napovedan prihod cesaričinje Šefanije v praško razstavo izostane.

Budimpešta, 7. junija. Skupen železniški upravni odbor državne železniške družbe vsprejel je danes pogodbo z ogersko vlado zastran podržavljanja ogerskih prog. Današnji ministerski svét bode to zadevo ko- nečno rešil.

Rim, 7. junija. Danes po noči ob dveh je bil po več mestih v Gorenji Italiji potres. Škoda je znatna. Kolikor se sedaj vé, so tudi 4 osebe žrtve potresa.

Rim, 8. junija. Tehnična komisija se je izrekla, da 3 četrtine neporušenih hiš v Tregnagi in Badi-Calaveni je tako poškodovanih, da v njih ne morejo več bivati ljudje.

Berolin, 7. junija. Kakor se poroča iz Chile je v Santiagu nastal velik požar. Poslopje angleškega poslaništva je pogorelo, poslopje nemškega poslaništva je poškodovano.

Carigrad, 7. junija. Kakor je izvedelo nemško veleposlaništvo je mašinist Freudiger včeraj pozno prišel v Kirkiliso. Prinesel je pismo od roparjev, v katerem se določuje, da danes vsprejmejo odkupnino in izpusté vjete tujce. Freudiger odide s štirimi osebami na kraj, katerega so določili roparji.

Tujci.

6. junija.

Pri **Maliču:** Galliste Ivan, c. in kr. stotnik, iz Solnograd. — Kellner, Poppelbaum Jurij, Mahler Morie, Weisz, Raus Albert, trgovci, z Dunaja. — Dolenc iz Planine. — Zeller, trgovec, in Landecker Josef, tovarnar, iz Monakovega. — Leuschner, trgovec, iz Brna. — Mayer iz Vipave. — Megey iz Štorij. — Šerko Fr. iz Cirknice. — Mayer Sigmund, trgovec, iz Nemčije. — Tausig, trgovec, iz Prage.

Pri **Stona:** Tonello pl. Stramare, zasebnik; Schrauf s soprogo; Kajdič Ivan, potovalec; Stück Aleks., blagajnik; Weil Friderik; Wirl Oskar, trgovec, z Dunaja. — Marcucado iz Trsta. — Lorene, stavbeni podjetnik, iz Beljaka. — Vidie Gustav iz Herpelj. — Mahlknecht s Tirolskega. — dr. Vavpotič Ivan, c. kr. okr. zdravnik, iz Novega Mesta. — Globotschnigg Jernej iz Kranja. — dr. J. B. Holzinger, odvetnik; Scholz, nadzornik, in Weiss, trgovec, iz Gradca. — Demsoher iz Železnikov.

Pri **avstrijskem caru:** Inglič Jakob, šolski vodja, iz Idrije.

Umrli so:

4. junija. Marija Čretnik, železniškega strojevodja hči, 14½ leta, Gospodske ulice 3, jetika.

5. junija. Amalija Pfefferer, zasebnica, 68 let, Pred Škofjo, 9, caries.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
opazovanja	termometra v mm	topimometra po Celziju			
7. u. jut.	73.59	17.8	sl. zpad	oblačno	
6. 2. u. pop.	73.42	24.2	sl. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	73.30	19.4	"	"	"
7. u. jut.	73.22	16.0	brezv.	megla	
7. 2. u. pop.	73.08	27.8	sl. zpad	jasno	0.00
9. u. zveč.	73.23	20.2	"	"	"

Srednja temperatura obeh dni 12.5°, in 13.5°, oziroma za 2.6° in 3.3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegramno poročilo.)

8. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl.	65	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	92	"	60	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111	"	20	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	25	"
Akije avstr.-ogerske banke	1001	"	—	"
Kreditne akcije	300	"	75	"
Francoski napoleonid.	9	"	31	"
Cesarski cekini	5	"	55	"
Nemške marke	57	"	50	"

Jako lepo posestvo

na Dolenjem Štajarskem

v prijetnem kraju, ki jako mnogo donja. 10 minut od železniške postaje in jako obljudenega trga Št. Jurij pri Celji, se radi smrti za nizko cenilno ceno 9500 gl. dné 13. junija po dražbi prodá.

Posestvo ima njive in travnike I. razreda, izvrstno zemljo, posebno pripravno za pridelovanje hmelja, lepo zidano jednodnostropno hišo, 2 veliki zidani jednodnostropni gospodarski poslopji, s kleti, hlevi, jako veliko kaščo itd., kozolec, svinjski hlev, zidan z opeko, krito klet za sočivje. 6500 gl. papilarnih denarjev lahko ostane na posestvu uknjiženih, sicer so pa plačilni pogoji jako ugodni. Kaj več poré iz uljudnosti gospod Franc Janesch, rudarski deležnik v Celji. (2—2)

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličastva

Bogato oskrbljena po c. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena

XXVII. državna loterija

za civilne dobrodelne namene.

3091 dobitkov v skupnem znesku 170.000 goldinarjev in sicer:

1 glavni dobitek s 100.000 gl. z dvema preddobitkoma in dvema podobitkoma à 500 gl., 1 dobitek s 15.000 gl., 1 dobitek s 5000 gl., 1 dobitek s 4000 gl., 1 dobitek s 3000 gl., 1 dobitek s 2000 gl., 1 dobitek s 1000 gl. in 80 dobitkov po 100 gl. v gotovini, naposled serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 gl.

Žrebanje se bo vršilo nepreklicno dné 11. junija 1891. — Srečka stane 2 gl. a. v.

Podrobnejša določila ima igralni narčrt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije, Dunaj, L. Riemergasse 7, 2. Stock, im Jakoberhofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah.

Srečke se pošiljajo poštne proste.

Dunaj, marca meseca 1891.

(6—6)

(5)

G. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov, oddelek državne loterije.

Previdnosti božji je v njeni neskončni modrosti dopadlo našo prelubo, nepozabljivo mater, gospo

Marijo Smrekar roj. **Marenčič-ovo,** posestnico,

danes ob 1. uri popoldne po zelo mučni bolezni, prevideno z vsemi svetimi zakramenti in tolažili za umirajoče, v 78. letu njene starosti, popolnoma udano v voljo božjo k sebi v boljše življenje poklicati.

Pogreb bode v torek, dné 9. junija, ob 5. uri popoldne s Št. Peterske ceste hiš. št. 12.

Svete maše zadušnice brale se bodo v frančiškanski cerkvi v četrtek, dné 11. junija, ob 7. uri.

Preblago ranjko priporočava srčno v pobožni spomin.

V Ljubljani, dné 7. junija 1891.

Josip Smrekar, **Jerica Smrekar,**
profesor bogoslovja, hči.
sin. (1)

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—108)

Ta tovarna izdeluje po **prav nizki ceni**

cerkvene orglje in harmonije

Glasovi so silno lepi in sestava jako močna. Vplačevalni pogoji so ugodni.

Ceniki orgelj in harmonijev pošiljajo se zastonj.

V kratki dobi 16 let narejenih je bilo blizo **300 novih orgelj**, med temi bilo je več velikih, kar je najboljši dokaz o izvrstni zmožnosti in re- elnosti te tvrdke. (24—11)